

[Wilhelm.]

i dag vedtaget at gøre så at sige hele udbudet af tomme lejligheder i udlejningsmassen til købelejligheder. Der er efterhånden intet tilbage end netop de gamle almennyttige, hvor lavindtægtsfamilier kan få tag over hovedet.

Ordføreren for forslagsstillerne (Kaj Hansen) (DKP):

Jeg vil først takke de ordførere, der har været særdeles positive over for forslaget, men også de ordførere, som i hvert fald har erkendt, at der her er et problem, som trænger sig på, og som må løses.

Jeg vil gerne sige til ministeren, at jeg ikke afviser, at der måske kan findes andre løsninger end den, jeg har foreslået her. Men ministeren er måske alligevel lidt for tidlig i sin konklusion; eftersom ministeren var den første, der havde ordet, ved jeg ikke, om man kan sige, det ikke kan blive dette forslag, for så skal forligspartierne være enige. Det kunne jo være, at man kunne blive enige om dette forslag, i hvert fald er der en teoretisk mulighed.

Jeg vil også sige, at man tydeligt kan høre, hvad den socialdemokratiske ordfører giver udtryk for: han kan faktisk se, at problemet er der, og kan også høre, at den måde, vi foreslår problemet løst på, måske er den rigtige, men så støder vi altså gang på gang på dette boligforlig. Hver eneste gang vi diskuterer boligproblemer, støder vi på dette boligforlig. Alligevel blev der jo en lov vedtaget her tidligere på dagen, skønt den også var i strid med boligforliget. Det er faktisk ved at være en hæmsko bare for almindelige fornuftige ændringer af boliglovgivningen, man hele tiden støder på her.

Hr. Johan Philipsen siger, at han kan ikke gå med til, at der skulle være tale om en særskat. Det er jo en særskat; det er da rigtigt, at det almennyttige boligbyggeri har fået offentlig støtte, men det har landbruget også fået, og hvis bare en kreds af landbrugere fik pålagt sådan en afgift, ville de også kalde det en særskat, og det kunne de gøre med god grund. Det er en ganske bestemt kategori af befolkningen, som bliver pålagt denne urimelige særskat for at bidrage til nyt almennyttigt boligbyggeri. Det forbavser mig ikke, at fremskridtspartiet totalt

afviser det; det viser også noget om, at forslaget er brugeligt i enhver henseende.

Hr. Ingomar Petersen erkender, at der her er et problem, men spørger, om det ikke er muligt at yde mere end de, som det vist er regnet ud til, 6 kr. pr. m². Der står jo ganske udtrykkeligt i loven, at landsbyggefonden er pligtig til at komme med 130 mill. kr. For at kunne få de 130 mill. kr. har de i sidste omgang måttet opkræve denne ekstraskat på 70 mill. kr. Når der står i loven, at de er pligtige til at komme med 130 mill. kr., må det have en mening, og det betyder, at de så ikke er pligtige til at komme med mere. Derfor har vi fortsat differencen mellem de 130 mill. kr. fra landsbyggefonden, som ikke dækker 8.000 boliger, og så de 8 pct. Det er den difference, vi foreslår løst på denne måde. Det drejer sig, som det er sagt, om 28-30 mill. kr. i første omgang, og så vil det stige de sidste år af boligforliget.

Jeg vil gerne sige, at med den lov, der blev vedtaget tidligere på dagen, indskrænkes antallet af lejeboliger — det er der vel formodentlig ikke nogen der vil benægte — og det pålægger i og for sig folketinget at sørge for, at der ad anden vej bliver bygget flere lejeboliger. Jeg ved, at kommunerne også har interesse i, at der blive bygget flere boliger til udleje, for kommunerne har jo pligt til at huse folk, hvis de ikke er i stand til at gøre det selv. Driver man det almennyttige boligbyggeri så langt ned, at det ikke er muligt overhovedet at skaffe folk det nødvendige at bo i, kan det i virkeligheden komme til at betyde en yderligere belastning for kommunerne på mange måder.

Vi ser sådan på det, at selv om vi ikke har lod eller del i det boligforlig, som er blevet indgået, er det vores opgave med dette forslag at være med til at sørge for, at i hvert fald de love og hensigtserklæringer, der er givet i det boligforlig, bliver opfyldt. Det er de ikke blevet med hensyn til de 40.000 lejligheder pr. år, og det er de heller ikke blevet med hensyn til de 8.000 almennyttige boliger.

Det er på denne baggrund, vi har fremsat vort forslag, og vi håber på, at vi igennem udvalgsbehandlingen enten kan nå så langt, at vi kan få tilslutning til dette forslag eller et andet forslag, der sikrer, at de 8.000 boliger kan bygges, uden at det pålægger hver-